

Glistrup (FP):

Statsministeren har ret i, at han skal bruge disse 3 dage, før han kan træffe sin afgørelse, men jeg vil meget stærkt opfordre ham til, at han så også tænker sig om i disse 3 dage, således at han ikke, når de 3 dage er gået, reagerer på samme måde, som han gjorde her, hvor han holdt en tale som partiformand for socialdemokratiet. Når de 3 dage er gået, skal han træffe sin afgørelse i sin egenskab af statsminister for hele Danmarks rige, og dér er det nødvendigt for ham, at han viser ydmyghed over for grundloven.

Selv om han måtte få et flertal i dette ting, har grundloven altså disse sikringsregler til betryggelse af mindretallet, og der er ikke nogen som helst tvivl om, at ekspropriation i grundlovens § 73, stk. 2, betyder præcis det samme som det, der er omhandlet af § 73, stk. 1. Når statsministeren derfor kan stå her og sige, at der er særlige – for ham at se atypiske – tilfælde, som vil komme ind under § 73, stk. 1, så er det det samme som at sige, at så er dette lovforslag også omfattet af § 73, stk. 2. Nogen mellemvej gives ikke. Det er ikke sådan, når grundloven dels i § 42, dels i § 73, stk. 2, taler om lovforslag om ekspropriation, at det så skal forstås på den måde, at hvis 96 pct. eller 97 pct. eller en eller anden brøkdel ikke kan anses for ekspropriation, ja, så er lovgivningen ikke omfattet af grundlovens § 73. Når der overhovedet – og det anerkendte statsministeren i det indlæg, han her afgav – er noget som helst i dette lovforslag, om det så kun var 1/1000 promille, der er omfattet af § 73, så er det et tilfælde, hvor man skal bruge § 73, stk. 2, og ikke grundlovens § 42 om folkeafstemning.

Derfor vil jeg lægge statsministeren på sinde, at han bruger sine 3 dage til virkelig at tænke sig om i. Det tiltrænger han efter det indlæg, vi nu har hørt fra socialdemokratiets partiformand.

Arne Melchior (CD):

Selv om ordene var rettet til hr. Christophersen, føler jeg trang til at sige til statsministeren, at jeg ikke stiltiende kan acceptere at blive kaldt for unfair, fordi man bruger en bestemmelse, som findes i grundloven. Jeg hørte i går statsministeren sige i radioen, at partier i folketinget ville benytte alle mulige og også umulige metoder til at hindre gen-

nemførelsen af dette lovforslag nu. Jeg fandt allerede denne bemærkning om »umulige metoder« om en sikringsbestemmelse i grundloven for ikke egnet for en statsminister, som hele landet skal kunne se op til, og skærpelsen i dag, hvor statsministeren kalder os unfair, bør ikke kunne passere, så meget mere som jeg ikke har hørt statsministeren påstå, at denne lov har nogen sammenhæng med de stoplove, som regeringen i øvrigt har anset for nødvendige af hensyn til landets økonomiske situation og den kommende lovgivning. Derfor denne beklagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 100 stemmer mod 69; 4 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Eneste behandling af:

Indstilling fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57. (Glistrup).

(Beslutningsforslag nr. B 1. Fremsat 9/11 79 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Som det fremgår af betænkningen, har et mindretal (fremskridtspartiet) stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at sagen henvises til fornyet behandling i udvalget. Motiveringen herfor er nærmere angivet i betænkningen. Jeg agter at følge en anmodning fra mindretallet om, at mindretallets forslag sættes til forhandling og afstemning først.

Hvis nogen ønsker at udtale sig om dette spørgsmål, vil der blive givet adgang til en forhandling herom med en taletid på 2 minutter.

Forhandling

Glensgård (FP):

Folketinget skal atter tage stilling til ophævelsen af hr. Glistrups immunitet i henhold til grundlovens § 57, men, ærede kolleger, udvalget for forretningsordenen har overhovedet ikke realitetsbehandlet sagen. Det påpegede fremskridtspartiet allerede under det ene udvalgs møde, der har været afholdt. Jeg skal bede jer om ikke at tage stilling til immunitetsophævelsen, før der er sket en egentlig udvalgsbehandling. På den baggrund har vi altså også anmodet om, og formanden har tiltrådt, at vi kan få en behandling af dette problem først i salen.

Hvis I ønsker at følge fremskridtspartiet, således at vi får en egentlig realitetsbehandling, er der ikke mere at sige, men hvis ikke I ønsker en realitetsbehandling, så vil jeg godt anmode justitsministeren om fra denne talerstol at meddele, om han agter at tilstille formanden for folketinget en ny skrivelse, som ikke giver fejlagtige oplysninger, eller om justitsministeren vil tillade, at folketinget tager stilling til den skrivelse, han har sendt til os – med de fejl, som den indeholder – og at folketingets medlemmer derefter skal tage stilling til hr. Glistrups immunitetsophævelse i henhold til en skrivelse fremsendt af justitsministeren, som altså er direkte fejlagtig. Jeg vil godt anmode justitsministeren om at besvare dette spørgsmål, inden vi får afstemningen, idet det må have en vis betydning for folketingets medlemmer, om man altså skal tage stilling til en sag, som er fejlagtigt oplyst fra justitsministeriet.

K. B. Andersen (S):

Jeg skal på et flertals vegne opfordre tingets medlemmer til at følge den fremgangsmåde, vi plejer at følge i sager af denne art – det vil sige, at sagen kommer til behandling og til afstemning nu i dette møde – og stemme derefter.

Glensgård (FP):

Kun den ganske korte bemærkning, at det er særdeles beskæmmende, at justitsministeren nu vil have, at folketingets medlemmer skal tage stilling til en skrivelse fra justitsministeriet om hr. Glistrups immunitetsophævelse, som direkte er fejlagtig. Justitsministeren ryster på hovedet. Så vil jeg gerne have, at justitsministeren kommer op på denne ta-

lerstol og bekræfter, at indholdet i den skrivelse, han har fremsendt, er i overensstemmelse med sandheden. Jeg skal senere påvise, på hvilke punkter det ikke er tilfældet.

Jeg vil også godt sige til folketingets formand, som er formand for udvalget for forretningsordenen, at det er lige så beskæmmende, at formanden anmoder folketinget om at tage stilling til denne skrivelse, som altså er fejlagtig, fra justitsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om, at sagens behandling standses, og at sagen henvises til fornyet udvalgsbehandling.

Afstemning

Forslaget om, at sagens behandling standses, og at sagen henvises til fornyet behandling i udvalget,

forkastedes, idet 20 stemte for, 145 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Udvalgsflertallets indstilling sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***K. B. Andersen (S):**

Idet jeg henviser til betænkningen, skal jeg på flertallets vegne anbefale, at folketinget fornyr sit samtykke efter grundlovens § 57 til den tiltale, der er rejst imod folketingsmedlem Glistrup for overtrædelse af straffeloven, af skattekontrolloven og af kildeskatteloven.

I overensstemmelse med sædvanlig praksis i sager om grundlovens § 57, 1. punktum, har flertallet ikke ønsket at gå ind i sagens realitet. Folketingets opgave i disse sager er ikke at afgøre, om et medlem er skyldig eller ikke skyldig i det, han ønskes tiltalt for – det tilkommer domstolene – men alene at tage stilling til, om sagen skal kunne rejses for domstolene, det vil sige i det foreliggende tilfælde, om den skal kunne fortsætte for domstolene. Her har det altid været tingets opfattelse, at folketingets medlemmer ikke bør fritages for normal retsforfølgning, som andre borgere ville komme ud for.

Tinget giver altså altid samtykke i disse sager. Der har derfor ikke været grund til at gå nærmere ind på de af mindretallet anførte betragtninger, men i overensstemmelse med

[K. B. Andersen]

hr. Glistrups ønske er hans skrivelse optrykt som bilag til betænkningen, som man vil se.

Glensgård (FP):

Hr. K. B. Andersen sagde, at folketinget ikke skulle tage stilling til indholdet i sagen. Men folketinget skal tage stilling til ét problem, og det er, om sagen er politisk eller ej, og det kan man kun tage stilling til, hvis man går ind i indholdet af sagen.

Men er det, I vil opnå, en psykisk – måske oven i købet en fysisk – tortur af en oppositionspolitikker? Er det virkelig nødvendigt for jer at skjule jer under et sådant dække? Er I bange for, at I bliver afsløret i al jeres nøgenhed? Tør I ikke ...

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg beder om, at den direkte tiltale undgås. Jeg henviser til forretningsordenen.

Glensgård (FP):

»– sagde skolelæreren til sine skoleelever.« Det var et citat. Tør I ikke? Hvor er ansvarsbevidstheden henne? Ja, hr. Hjortnæs kunne jo også have været udnævnt til justitsminister i stedet for til skatteminister. Det ville naturligvis have været interessant.

Skal en politisk retssag fortsætte? For politisk det er den, det er der ført sandhedsbevis for. Hans Westerberg, som jo er statskattedirektør, har udtalt, at han godt er klar over, at der må ryge nogle uskyldige mennesker med i denne retssag, det er nødvendigt, for at man kunne få ram på hr. Glistrup. Men vil et flertal virkelig ligge underdrejet for hr. Westerberg? Ja, alt tyder jo på det. Men hr. Westerberg står som bekendt heller ikke så langt fra hr. Gert Petersen. Der er rene linjer i den sag, men de er politiske. De politiske linjer er endnu mere fortællende.

Man husker endnu, at hr. Leo Lemvig udtalte umiddelbart efter byretsdommen: nu kan jeg tillade mig at melde mig ind i socialdemokratiet. Som om han ikke allerede under retssagen havde haft sine kontakter i orden.

Også byretsdommer Kistrup fik sin betaling for sin indsats i Glistrupsagen. Blev han ridder af Dannebrog? Blev han æresmedlem i socialdemokratiet? Ja, det ved jeg ikke. Men ét ved jeg, og det er, at han blev forfremmet, han blev nemlig forfremmet til

landsdommer. Han blev landsdommer, selv om sagen i byretten og den dom, der blev afsagt, ganske klart må diskvalificere ham til at være dommer overhovedet. Hr. Kistrup afsagde en politisk kendelse i håb om, at begge parter kunne leve med denne kendelse. Betalingen fra magthaverne til hr. Kistrup var altså ganske simpelt den, at hr. Kistrup fik muligheder for at gå nogle trin op på lønstigen.

Som jeg har nævnt, har landets næstkommanderende på skattesiden, hr. Hans Westerberg, ikke lagt skjul på, at uskyldige mennesker skal dømmes for at få ram på hr. Glistrup. Men langt mere lusket er de svindelmetoder, som anvendes over for hr. Glistrups klienter i landsskatteretten. I landsskatteretten forsøger retspræsidenten trods alt at skjule sine politiske domsafsigelser og sine klare politiske standpunkter. At det så ikke lykkedes til fulde for landsskatteretten at skjule disse uhæderligheder, hænger udelukkende sammen med hr. Poul Boeg fra kristeligt folkeparti og så mig selv. Vi ville ikke stå model til sådanne svindelnumre. Hr. Poul Boeg kalder det justitsmord.

Folketinget skal altså atter tage stilling til hr. Glistrups immunitet. Ærede kolleger! Hvor er de kolleger henne, som altid råber op om retfærdighed, om menneskerettigheder i Chile, Angola og Sovjet og alle de andre steder, hvor der sker en overtrædelse af FN's bestemmelser om det enkelte menneskes rettigheder? Hvor er hr. Ole Espersen? Hvor er hr. Stetter, hr. Bertel Haarder, hr. Niels Helveg Petersen? Folketingsmedlemmer, som ved forskellige lejligheder har udtalt sig kritisk, fordi menneskerettighederne er blevet overtrådt. Når man er blevet forfulgt på grund af religion eller på grund af sine politiske standpunkter, så har vi altid set de medlemmer, som jeg her har nævnt, markere sig. Men hvor er disse medlemmer henne i den menneskerettighedssag, som for øjeblikket bør foregå i Danmark? De tør ikke komme frem af frygt for, at en oppositionspolitikker får mere tid til sit politiske arbejde.

Hr. Glistrup har ikke på noget tidspunkt forsøgt at skjule sine skattemæssige handlinger. Hr. Glistrup har hvert år afleveret sin selvangivelse, behørigt underskrevet. Han havde og har ikke noget at skjule. Det havde selvfølgelig været nemmere for hr. Glistrup at stemple selvangivelsen: »Denne selvangi-

[Glensgård]

velse er underskrevet med forbehold for eventuelle fejl.« Havde hr. Glistrup anvendt denne metode, var han vel sluppet for retssagen. Ja, det spørgsmål vil jeg godt stille til landets justitsminister, idet det nu er klart, at en tidligere justitsminister kan unddrage sig et ansvar ved et sådant gummistempel.

Men hr. Glistrup anvendte ikke dette gummistempel. Han havde nemlig ikke noget at frygte. Han havde fulgt og har fulgt lovene til punkt og prikke. Jeg skal erkende, at han har fulgt lovene på en meget professionel måde, men det skal han vel ikke anklages for? Der er vel ikke nogen, der anklager direktøren på B&W, fordi direktøren får alle de skibe, som det er muligt ifølge loven, finansieret over skibskreditfonden?

Historiens dom falder, og den historiske dom vil blive hård imod dem, der blot læner sig tilbage og undlader at gribe ind mod det magtmisbrug, som i dag foregår mod hr. Glistrup. Mine børn vil opleve, at doktordisputater om retssagen mod hr. Glistrup vil blive årlige, ja, måske månedlige begivenheder.

Jeg har mange kolleger i folketinget, som jeg respekterer dybt for deres politiske standpunkter. Det er kolleger i samtlige partier. Men hvor er disse kolleger henne i dag, når de skal vurdere nogle menneskelige og nogle politiske aspekter? Hvor er højskoleforstander hr. Robert Pedersen, hvor er skoledirektør hr. Chr. Christensen, hvor er finansudvalgsformand hr. Albertsen...

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der anvendes ikke titler på medlemmerne.

Glensgård (FP):

Ja, jeg kan blive ved – både med og uden titler. Hvor er de henne i denne sag? I deltager på justitsministerens præmisser, og I har jo givet til kende, at justitsministerens fejlagtige oplysninger ikke får nogen betydning for jeres arbejde her i folketinget.

Jeg skal anmode justitsministeren om at gå på talerstolen og fortælle mig eksempelvis, om de i sidste linje i hans skrivelse af 7. november 1979 – brev nr. 01134, journ. 3.k. 1979 nr. 2016-19 – givne oplysninger er korrekte. Jeg vil godt anmode justitsministeren om at give dette svar. Justitsministeren må nødvendigvis oplyse, at de ikke er korrekte. Det var det, justitsministeren – ikke fra taler-

stolen, men fra sin plads i folketinget – for et øjeblik siden oplyste at de var.

Jeg har sagt, at der er ført sandhedsbevis for, at retssagen mod hr. Glistrup er politisk. De sandhedsbeviser er ført ved, at man gang på gang har måttet opfinde nye ideer for at forfølge hr. Glistrup eller for at forfølge hr. Glistrups klienter. I landsskatteretten har vi set adskillige eksempler på det.

Den politiske forfølgelse, som sker af hr. Glistrup og hans klienter, skal nu også ske engang i november måned i et retsmøde i landsskatteretten. Der skal være et retsmøde tirsdag den 20. november, og her er det første gang, landsskatteretten har nægtet en dommer at deltage i det arbejde. Landsskatteretten har nægtet mig at deltage i den pågældende sag, selv om jeg kan henvise til adskillige andre domme, hvor dommere har deltaget uden stemmeret. Lige nøjagtig i Glistrupklientsagen kan en ganske bestemt dommer – ja, måske to; det er heller ikke sikkert, hr. Poul Boeg får lov, men i hvert fald én dommer – ikke få lov til at deltage. Hvorfor? Man er hundred for, at man skal få de samme afsløringer lagt på bordet i den sag som i de andre Glistrupklientsager, der har været.

Vi har forsøgt at fortælle de øvrige medlemmer af folketinget, hvorledes man misfortolker dansk skattelovgivning. Man misfortolker dansk skattelovgivning ved, at hr. Glistrup eksempelvis, som det også er sagt her fra talerstolen flere gange, har en fed indtægt på mellem en halv og en hel million kroner om året, som ikke bliver beskattet. Skattevæsenet ønsker ikke at beskatte denne indtægt. Det er indtægter af nogle sommerhuse, der udlejes til et tysk bureau. Hr. Glistrup er formentlig den eneste sommerhusudlejer i Danmark, der med myndighedernes godkendelse udlejer sommerhuse uden at indtægtsføre beløbet på selvangivelsen. Jeg kender mange andre sommerhusejere, som kun har et enkelt sommerhus, og som måske har glemt at påføre en indtægt for 8 dages udlejning. De bliver ramt. Men 17 organiserede sommerhuse til udlejning igennem et tysk bureau skal ikke rammes. Hvorfor ikke? Nej, for hvis man går hen og kræver den indtægt, der er på de sommerhusudlejninger, taget til indtægt på selvangivelsen, vil hele fiktionsteorien jo falde, og dermed ville hele den politiske retssag falde. Det ønsker man ikke.

[Glensgård]

Vi har også påvist, at tidligere skatteminister Anders Andersen har været impliceret direkte i hr. Glistrups klienters administrationssystem, forstået på den måde, at man fra et tidligere regeringsmedlem har været inde på, om man skulle gå ind og købe et helt selskab af en Glistrupklient eller man skulle nøjes med at købe den faste ejendom. Det har der været forhandlinger om, men det er klart, at hr. Anders Andersen naturligvis løb fra dette, selv om vi har referater af møder, hvor vi har hr. Anders Andersen til stede enten personligt eller i form af direktøren i Landbrugsrådet. Det løber man fra. Hvorfor? Jo, for hvis man ikke løber fra det, så falder den politiske retssag.

Det er ganske klart, at det, man ønsker her fra hr. K. B. Andersens og fra de andres side, er med alle mulige tænkelige midler at forsøge at knægte hr. Glistrup. Det er ikke så lang tid siden, hr. Glistrup fik en opkrævning på nogle millioner kroner i restskat, selv om det ganske klart er i strid med gældende skattepraksis. Hvorfor? Jo, man forsøger også, om man kunne knægte ham økonomisk. Men jeg kan betro hr. K. B. Andersen og de andre, som helst ser ham hen, hvor peberet gror, at han sāmænd nok skal overleve, om det så bliver i en 2 værelses social bolig. Om han så skal overleve dér, vil han fortsat funktionere i fremskridtspartiets folketingsgruppe.

Jeg vil afslutningsvis gerne anmode justitsministeren om at besvare det af mig stillede spørgsmål. Hvis han ikke gør det, er det klart, at så vil der komme en række af onsdagsspørgsmål, hvor vi må vise, hvorledes justitsministeren er, skal vi sige forholdsvis let omgængelig både i skrift og i tale.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på bestemmelsen i grundlovens § 57, 2. punktum, hvor der står:

»For sine ytringer i folketinget kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme.«

Denne bestemmelse må medføre en stærk tilbageholdenhed med hensyn til at fremsætte sigtelser mod navngivne personer.

Jeg skal i anledning af, at hr. Glensgård anvendte udtrykket »svindelnummer«, påtale dette udtryk.

Ole Espersen (S):

Jeg skal ikke gå i enkeltheder i anledning af de krav, hr. Glistrup i sin skrivelse til udvalget og hr. Glensgård her har stillet om særbehandling. De krav, der igennem lang tid er stillet over for domstolene om, at hr. Glistrup skal have særbehandling, må domstolene tage stilling til. Som det fremgik af indlægget fra formanden for udvalget for forretningsordenen, har der her i folketinget været en ganske fast tradition for, at ønsker om ophævelse af immunitet imødekommes, og det, der nu stilles krav om, er en særbehandling.

Det er vores opfattelse, at der ingen som helst grund er til at give nogen som helst form for særbehandling her. Vi må forvente og kunne gå ud fra, at hr. Glistrups sag behandles ganske ligesom alle andre borgeres sager.

Jeg føler ikke trang til at kommentere de 4 tidligere tilfælde, hvor folketinget har ophævet eller fornyet ophævelsen af hr. Glistrups immunitet. Men hr. Glistrup har jo ret, når han i sit brev til udvalget for forretningsordenen skriver, at der er sket noget nyt, siden folketinget sidst behandlede en anmodning om ophævelse af immuniteten. Da vi sidst behandlede denne ansøgning, havde vi som grundlag for vores afgørelse et anklageskrift udfærdiget af anklagemyndigheden. Det var det eneste grundlag, vi havde, og det er det normale grundlag, man har. Nu er der sket det nye, at vi står med et betydeligt styrket grundlag, når vi skal tage stilling. Vi står med en dom, afsagt af Københavns byret som første instans, en dom, der idømmer hr. Glistrup en bøde på 1½ mill. kr. og en forvamlingsstraf på 6 måneders fængsel samt en betydelig efterbetaling. Det er en dom, der er afsagt på grundlag af det anklageskrift, vi tidligere har set. Det er en dom, der er afsagt under medvirken af domsmænd. Det er en dom, der er afsagt under medvirken af hr. Glistrups forsvarer. Og det er en dom, der er afsagt efter meget, meget langvarige og grundige behandlinger i Københavns byret.

Jeg tror ikke, folketinget i nogen tidligere situation har haft et så klart grundlag for at tage stilling. Når jeg fremhæver det, er det i og for sig lidt i modstrid med, hvad der er vores sædvanlige principper – for vi skal ik-

[Ole Espersen]

ke gå ind i en sags enkeltheder – men jeg fremhæver det på grund af de helt uhyrlige påstande, der her er fremsat fra hr. Glensgård's side.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Den korte bemærkning skal i denne omgang – så vender jeg senere tilbage, når justitsministeren har været her – kun gå på formandens udtalelse vedrørende mine bemærkninger. Jeg kan naturligvis ikke tage stilling til, om formanden vil beklage dem, men jeg skal kun her for en sikkerheds skyld erkende, at jeg fortsat står ved disse bemærkninger om landsskatteretten og dens retspraksis.

K. B. Andersen (S):

For at tavshed ikke skal blive udlagt forkert, vil jeg blot sige, at jeg kan henholde mig helt til det, jeg sagde i første omgang. Jeg ønsker ikke at gå ind på de mange forkerte påstande – og angribelige påstande af anden art – hr. Glensgård kom med. Jeg agter heller ikke at gøre det senere under denne debat. Jeg er ikke i tvivl om, at flertallet ikke har svært ved at tage stilling, og hver gang hr. Glensgård er her på talerstolen, hjælper han flertallet til at tage den stilling, som flertallet plejer at tage i sådanne sager. Jeg skal ikke tage ordet senere under denne debat – uden hensyn til, hvad der siges.

Mølgaard (DR):

Jeg ville gerne starte med at sige, at jeg synes, det er grove løjer, hvad hr. Glensgård også i denne sag har formået at hælde ud af ørerne fra denne talerstol. Jeg nærer meget lidt sympati for de anskuelse og politiske synspunkter, der ligger bag hr. Glensgårds udtalelser, og jeg nærer absolut ingen sympati for den folkedomstolsidé, der ligger bag mindretalsindstillingen fra fremskridtspartiets medlemmer af udvalget for forretningsordenen om, at da der er så og så mange hundrede tusinde vælgere bag hr. Glistrup, og da han er oppositionspolitiker, så må det hindres, at retten kan gå sin gang. Hvor mange titusinder af stemmer skal der i grunden til for at opnå et sådant privilegium, må man spørge dette mindretal i udvalget for forretningsordenen.

Men når dette er sagt, må jeg tilføje, at grundloven giver folketinget et ansvar for at hindre, at sager rejses med en rent politisk baggrund. Jeg nærer – og jeg må beklageligvis nærer – en udpræget tvivl over for, om denne sag overhovedet var blevet rejst, hvis ikke hr. Glistrup havde forladt vinkelskrivariatet eller den diplomatiske, stilfærdige advokatvirksomhed, han udøvede tidligere, og var begyndt at råbe op med et politisk budskab. På den baggrund skal jeg meddele, at jeg vil undlade at stemme i denne sag, som jeg synes må bedømmes ud fra en helt personlig overbevisning hos hvert enkelt medlem af dette ting.

Det er muligt, at jeg ville have ladet mig overbevise til at stemme for flertalsindstillingen fra udvalget, hvis der var foregået en anstændig, regulær, dybtgående udvalgsbehandling af sagen, men det er mit indtryk, at der er sket det, man vist må betegne som en temmelig sjasket behandling i udvalget for forretningsordenen.

Må jeg slutte med at bemærke, at jeg vil respektere, anerkende og endda forstå enhver stemmetilkendegivelse fra dette tings medlemmers side, men jeg håber rigtignok på at få en dokumentation i denne sag for, at det er personlig overbevisning, der ligger bag enhver stemmetilkendegivelse. Den vil sandsynligvis røbe sig i forskellige stemmemarkeringer i de enkelte grupper i dette ting. Andet ville være en statistisk og sociologisk usandsynlighed. Jeg håber da at se en afstemning med tilkendegivelser på tværs af grupperne og skal med særlig hilsen også anføre, at det ville klæde fremskridtspartiets gruppe, om man også så det dér.

Det er kun få dage siden, at en tredjedel af tingets medlemmer har skrevet under på at ville holde grundloven – andre har gjort det tidligere. Mandatet giver et ansvar for grundlovens rette forvaltning, som jeg håber hvert eneste af tingets medlemmer har overvejet i denne sag inden afstemningen.

Arentoft (FP):

Når hr. Ole Espersen nævner dommen af 17. februar 1978, får det mig til netop at pege på en af de fejl, der er i justitsministerens brev. Der står nemlig, at det var hr. Glistrup, der appellerede byretsdommen, og derefter står der, at det var anklagemyndigheden. Det

[Arentoft]

var omvendt, det var nemlig anklagemyndigheden, der appellerede dommen. Og hvorfor gjorde man det? Jo, for med bøden, sagsomkostninger osv. skulle hr. Glistrup have været af med ca. 5 mill. kr., men dermed ville aktieselskaberne have været fiktive, og så skulle hr. Glistrup have haft 12 mill. kr. tilbage i betalt skat for de såkaldte fiktive aktieselskaber. Resultatet havde været, at hr. Glistrup skulle have haft 7 mill. kr., og det er da klart, det kunne man ikke tage.

Askjær Jørgensen (FP):

Der var et medlem fra retsforbundet heroppe at sige, at det ville se godt ud, hvis der var en tværgående holdning i fremskridtspartiet. Det er ret usandsynligt, for i fremskridtspartiet har vi sat os ind i, hvad denne sag drejer sig om. Jeg har ofte spurgt – mine kolleger her i tinget ved hver især, hvem det drejer sig om – om man har læst Glistrupsagen. Der er mange, der siger, at det har de ikke. Det vil altså sige, at så vigtig en sag har man ikke gidet sætte sig ind i. Derfor har jeg et spørgsmål til justitsministeren nu: har vores nye justitsminister læst den dom, der er afsagt i Københavns byret?

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har kun to korte bemærkninger.

Den ene er, at den udtryksform, der er brugt i fjerdesidste afsnit af skrivelsen fra justitsministeriet, hvor der står, at dommen af tiltalte er anket til østre landsret med påstand om frifindelse og af anklagemyndigheden til skærpelse, er den vanlige måde at skrive de ting på, efter hvad der er oplyst over for mig.

Jeg vil gerne medgive hr. Glensgård, at der er en fejl i den nederste linje. Der står, at ankemeddelelsen er af 24. januar; den er af 24. februar. Jeg beklager.

Glensgård (FP):

Hr. Ole Espersen og hr. K. B. Andersen udlagde dette, som om det bare var en normal behandling af en immunitetsophævelse. Nu ved jeg godt, hr. K. B. Andersen har sagt, at han ikke går på talerstolen, uanset hvad der bliver sagt – det vil sikkert også være det bedste, både for ham og for os andre – men der er jo ikke tale om, at fremskridtspartiet har en konsekvent holdning i

retning af, at fremskridtspartiets medlemmer eller andre medlemmer af dette ting ikke må tiltales i en ret. Vi har jo haft flere forskellige, som har overtrådt den danske lovgivning. Jeg tænker her på den nye energiminister, der blev tiltalt for en overtrædelse af færdselsloven. Det kan ikke være ret meget politisk, og derfor var det naturligvis forholdsvis nemt at acceptere, at hr. Poul Nielson på daværende tidspunkt skulle kunne stilles for en ret. Der var også tale om en overtrædelse af færdselsloven for andre medlemmer. Jeg tænker på hr. Gudme. Det var forholdsvis simpelt at tage stilling til, om hr. Gudme skulle kunne tiltales eller ej. Der kunne ikke være ret meget politisk i den retssag. Heller ikke for hr. Bernhard Baunsgaard, heller ikke for hr. Buchart Petersen. Der var måske et politisk incitament i hr. Camres våbensmugling, men det må dog alligevel siges, at det er så lille en bagatel, at det ikke er nok til at fritage hr. Camre for tiltalen.

Vi havde også et medlem af fremskridtspartiets folketingsgruppe, som overtrådte færdselsloven, det var hr. Ib Andersen. Da var der en enig fremskridtsgruppe, som sagde: naturligvis skal hr. Ib Andersen retsfølges. Det samme har været tilfældet med hr. Voigt.

Der er altså ikke tale om, at fremskridtspartiet konsekvent siger, at hvis man er medlem af tinget, så skal man ikke kunne tiltales for retten. Men vi skal naturligvis afgøre, om det er en politisk retssag. Det er det, grundloven tilsigter, hr. Ole Espersen – jeg går ud fra, at hr. Ole Espersen dog får lidt ud af alle de penge, vi betaler ham som professor netop inden for dette område. Det er det, grundloven tilsigter, at folketinget skal afgøre, om der er en politisk handling i retssagen eller ej. Det gøres naturligvis ikke ved, at der kommer et brev fra en justitsminister, som udvalget for forretningsordenen tiltræder i løbet af få minutter, og som folketinget derefter bare skal tage stilling til konsekvent, fordi man skal kunne tiltales for retten. Hvis hr. Ole Espersen er af en anden opfattelse, er der en grund mere til, at hr. Ole Espersen ikke burde have sin professorsge, for det er netop indholdet i grundlovens bestemmelser om immunitet, at vi skal tilsikre, at en regering ikke misbruger apparatet til at forfølge en oppositionspolitiker, som det har været tilfældet i sagen mod hr. Glistrup.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal meddele justitsministeren, at jeg tillader mig at konkludere, når jeg stiller det direkte spørgsmål til justitsministeren, om han har læst byretsdommen, og ikke får et svar, på trods af at ministeren var heroppe, at justitsministeren i den socialdemokratiske regering end ikke har sat sig ind i sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgsflertallets indstilling

vedtoges med 144 stemmer mod 20; 1 stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der vil nu blive givet justitsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 13 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Medlemmer af folketinget Tastesen (S), Mette Madsen (V), Karen Thurøe Hansen (KF), Jørgen Junior (FP), Ebba Strange (SF), Aase Olesen (RV), Birgith Mogensen (CD), Anne Grete Holmsgård (VS), Inge Krogh (KrF) og Mølgaard (DR) har meddelt mig, at de ønsker til indenrigsministeren, justitsministeren og socialministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke oplysninger kan regeringen give vedrørende narkotikamisbrugets omfang og foranstaltningerne herimod?«

(Forespørgsel nr. 5).

Man gik først til dagsordenens punkt 13, som var:

13) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 6

1) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Thorndahl (FP):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren iværksætte over for skatteinspektøren i Hørning kommune på grund af dennes overtrædelse af § 4 i lov om offentlighed i forvaltningen i forbindelse med behandlingen af en selvangivelse for 1975?«

Skriftlig begrundelse

Der foregår i dag en offentlig debat om en skattesag fra Hørning kommune vedrørende en selvangivelse fra 1975, hvor en skatteyder havde udfærdiget selvangivelsen så fejlagtigt, at det af både ligningsråd og statsadvokat blev betegnet som grov uagtsomhed. Imidlertid nåede sagen aldrig frem til domstolene, på grund af, som det hed, bevisets stilling.

Begrundelsen herfor var væsentligst den, at den pågældende skatteyder hævdede, at han telefonisk havde gjort kommunens skatteinspektør opmærksom på, at der kunne være fejl i selvangivelsen. Skatteinspektøren oplyste, at han intet kendskab havde til en sådan henvendelse, og han måtte derfor tilkendegive, at det ikke kunne udelukkes, at skatteyderen havde henvendt sig som påstået.

I offentlighedslovens § 4 er bestemt: »Såfremt der mundtligt meddeles en myndighed faktiske oplysninger af væsentlig betydning for en sags afgørelse, skal der gøres notat herom på en sådan måde, at oplysningerne kan meddeles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov.«

Den pågældende skatteinspektør har derfor ved at undlade at gøre notat om den telefoniske henvendelse fra skatteyderen klart overtrådt både skattelovgivningen og loven om offentlighed i forvaltningen.

Af hensyn til det principielle i sagen og af hensyn til vore medborgeres retssikkerhed er det derfor af betydning at få oplyst, hvilke disciplinære foranstaltninger skatteministeren vil gennemføre over for den begåede forsømmelighed fra skatteinspektørens side.

Thorndahl (FP):